

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **D. S.**, nar. X, bytem X, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 27.12.2012 č.j. MPSV-UM/9703/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/386/2012/9S-MSK, **o nároku na příspěvek na péči,**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 27.12.2012 č.j. MPSV-UM/9703/12/9S-MSK, sp. zn. ZS/386/2012/9S-MSK žalovaný zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 4.7.2012, jímž nebyl žalobkyni přiznán příspěvek na péči a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný své rozhodnutí opřel o posudek posudkové komise MPSV ČR, pracoviště Ostrava ze dne 4.10.2012, podle něhož u žalobkyně nešlo o osobu, která se podle § 8 zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.

Žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí podala včasnou žalobu, v níž nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu posudkovými lékaři, které je

v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, zejména MUDr. O., který zhodnotil zvládání základních životních potřeb s nutnou neustálou dopomocí při základních činnostech. Žalobkyně nezvládá základní životní potřeby co se týče mobility, stravování, tělesné hygieny, oblékání a obouvání, péče o domácnost a osobní aktivity. Má za to, že její zdravotní stav měl být zhodnocen jako odpovídající závislosti II. stupně. Domáhá se proto zrušení napadeného rozhodnutí.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 27.12.2012 č.j. MPSV-UM/9703/12/9S-MSK, sp. zn. SZ/386/2012/9S-MSK, z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího, správního spisu Úřadu práce České republiky-Krajské pobočky v Ostravě č.j. 2643/2012/BRU a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů k datu vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobkyně uplatnila žádost o příspěvek na péči dne 18.1.2012. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje záznam ze sociálního šetření ze dne 4.5.2012, posudek o zdravotním stavu ze dne 16.5.2012 – posouzení stupně závislosti osoby pro účely příspěvku na péči podle zákona o sociálních službách, podle kterého se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v důsledku kterého potřebuje pomoc při základních životních potřebách a to osobních aktivitách a péči o domácnost. Podle tohoto posudku žalobkyně není osobou, která se podle § 8 odst. 2 písm. a) - d) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění považuje za osobu závislou na pomoci jiné osoby. Poté, kdy správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve věci její žádosti o přiznání příspěvku na péči, vydal dne 4.7.2012 rozhodnutí, kterým žalobkyni příspěvek na péči nepřiznal. Součástí správního spisu je odvolání žalobkyně do tohoto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno. Co se týče správního spisu žalovaného, jeho obsahem je rovněž napadené rozhodnutí a posudky posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 4.10.2012 a 6.12.2012. Z posudku posudkové komise MPSV ČR krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise ze sociálního šetření provedeného dne 4.5.2012, ze správního spisu žalovaného, posudkového spisu OSSZ Bruntál, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. M., zdravotní dokumentace ambulance neurologické kliniky FN Olomouc, informace zaslané žalobkyní, z lékařského nálezu MUDr. G. – rehabilitace ze dne 30.6.2004, MUDr. K. – neurologa ze dne 3.4.2008, MUDr. V. – neurologa ze dne 1.10.2003, MUDr. O. – neurologa ze dne 18.5.2011, 6.6. a 12.9.2012 a výňatku z knihy MYASTENIA GRAVIS. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobkyně uvedla posudková komise generalizovanou formou myastenie gravis, obezitu III. stupně, metabolický syndrom, hypertenzi, poruchu glukózové tolerance, hyperlipoproteinemii, stav po terapii radiojódem pro polynodózní

strumu, osteoporózu indukovanou kortikoidy, středně těžké bronchiální astma, vertebrogenní algický syndrom, koxartrózu a gonartrózu, chronickou žilní insuficienci dolních končetin, hypermetropii a presbyopii. Posudková komise dospěla k závěru, že žalobkyně není schopna v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 2 úkonů základních životních potřeb, a to při osobních aktivitách a péči o domácnost. Není medicínský důvod pro nezvládání dalších základních životních potřeb namítaných žalobkyní jako pomalá chůze do schodů s odpočíváním, oblékání, obouvání, česání, příprava léků, použití WC s výjimkou dekompenzace stavu, která však není trvalá. PK pak uzavřela, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která se podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Dne 6.12.2012 podala PK MPSV ČR v Ostravě doplňující posudek, při němž vycházela mimo informací výše uvedených z lékařských nálezů v něm uvedla, že tyto lékařské prokazují generalizovanou myastenii II.b, s ponáhavou dušností, dekompenzací krevního tlaku a další onemocnění uvedená v posudku ze dne 4.10.2012 i aktuální léčbu intravenózní imunoglobulinem. V doplňujícím posudku PK reagovala na další námítky žalobkyně týkající se obezity a citace některých údajů v prvoposudku. K jednotlivým základním životním potřebám, které žalobkyně označila jako nezvládané posudková komise uvedla, že není prokázáno jejich trvalé nezvládání a není prokázána každodenní úplná nebo těžká porucha nebo neschopnost jejich provádění v přijatelném standartu. Posudková komise plně setrvala na svých závěrech uvedených v posudku ze dne 4.10.2012.

Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. (po 31.12.2011) *osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,*
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,*
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,*
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,*
- a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.*

Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění k 1.1.2012 při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby:

- a) mobilita,
- b) orientace,
- c) komunikace,
- d) stravování,
- e) oblékání a obouvání,
- f) tělesná hygiena,
- g) výkon fyziologické potřeby,
- h) péče o zdraví,
- i) osobní aktivity,
- j) péče o domácnost.

Podle § 9 odst. 4 zákona č. 108/2006 Sb. při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle ust. 9 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., která blíže vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) Komunikace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dorozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) Stravování:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) Oblékání a obouvání:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holiť se.

g) Výkon fyziologické potřeby:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) Péče o zdraví:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je

schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) Osobní aktivity:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 27.12.2012 měl žalovaný posudkem posudkové komise MPSV ČR najisto postaveno, že u žalobkyně nejde o osobu, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve smyslu ustanovení § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Co se týče uvedeného posudku, žalobkyně je v péči o vlastní osobu závislou na pomoci jiné osoby při shora uvedených 2 úkonech. Krajský soud dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ČR je úplný a přesvědčivý. Posudková komise hodnotila ve směru soběstačnosti žalobkyně v péči o vlastní osobu při jejím dominantním zdravotním postižení myastenii gravis v generalizované formě a tyto skutečnosti hodnotila ve vztahu při její schopnosti zvládat základní životní potřeby. Žalobní námitka uplatněná v žalobě, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav tím, že nebylo přihlédnuto k odborným lékařským nálezům MUDr. O., je nedůvodná, neboť nálezy tohoto lékaře jsou jak v posudku tak i v doplňujícím posudku posudkové komise citovány a byly zhodnoceny v souvislosti s jejím dominantním zdravotním postižením myastenii gravis. Tyto posudky také vylučují tvrzení žalobkyně, že nezvládá další základní životní potřeby uváděné v její žalobě.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a žalobkyně nebyla zkrácena na svých právech. Proto žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) zamítl. Krajský soud při tom rozhodl v této právní věci bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 5. června 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce